

Projekt

z dnia 19 lutego 2026 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W BRZESKU**

z dnia 25 lutego 2026 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 18b ust. 1 ustawy z 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.) art. 227, art. 229 pkt 3 i art. 237 § 1 ustawy z 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2025 r. poz. 1691 ze zm.) oraz § 18a Statutu Gminy Brzesko (Dz. Urz. Woj. Małop. z 2007 r. Nr 468, poz. 3091 ze zm.) uchwala się, co następuje:

§ 1.

1. Przekazaną w dniu 6 listopada 2025 r. przez Burmistrza Brzeska skargę Pani DK reprezentowaną przez radcę prawnego MS na Dyrektor Publicznego Przedszkola nr 10 w Brzesku w części dotyczącej organizacji placówki oraz bezpieczeństwa dzieci uznaje się za bezzasadną z przyczyn opisanych w uzasadnieniu stanowiącym załącznik do uchwały.

2. W pozostałym zakresie stwierdza się, że skarga nie podlega rozpoznaniu przez Radę Miejską w Brzesku

§ 2.

O sposobie rozpatrzenia skargi Przewodniczący Rady zawiadomi pełnomocnika Skarżącej.

§ 3.

Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

19.11.2026 Opracował:
(data, pieczęć, podpis pracownika)
Sprawdzono pod względem formalnym
19.12.2026 Dominik Zych
(data, pieczęć i podpis radcy prawnego)
KR-4125
Zatwierdził:

Przewodniczący Rady
Miejskiej w Brzesku

mgr Adrian Zaleśny

(data, pieczęć i podpis Burmistrza)
Przekazano do Rady Miejskiej w dniu
19.11.2026
Nr rejestru spraw kierowanych pod
obradę Rady Miejskiej w Brzesku
BR. 0006. 19. 2026
Przyjął dokument:
19.11.2026
(data i podpis pracownika Biura Rady Miejskiej)

Załącznik do uchwały nr

Rady Miejskiej w Brzesku

z dnia 25 lutego 2026 r.

Uzasadnienie

Skarga dotyczy działalności kierownika gminnej jednostki organizacyjnej – Dyrektor Publicznego Przedszkola nr 10 w Brzesku, stąd, na podstawie art. 229 pkt 3 Kodeksu postępowania administracyjnego Burmistrz Brzeska przekazał ją Radzie Miejskiej w Brzesku jako organowi właściwemu do jej załatwienia.

Skarżąca, Pani DK poprzez swojego pełnomocnika radcę prawnego Pana MS zarzuciła Pani Dyrektor, że warunki dla przebywania dzieci w oddziałach przedszkolnych integracyjnych urągają godności człowieka i stwarzają realne zagrożenie dla życia i zdrowia dzieci. Wniósł o poprawę warunków pracy samej Pani DK i innych pracowników ponieważ, jak sam napisał w skardze datowanej na 28 października 2025 r. jest tam niski i wręcz upokarzający standard, rzutuje to na bezpieczeństwo dzieci powierzonych pod opiekę tych osób oraz godzi we wszelkie ich dobra osobiste i stanowi naruszenie bezpieczeństwa i higieny pracy. W rozwinięciu skargi poruszone są szczegółowe przypadki jakie miały wystąpić w przedszkolu, związane z zachowaniem dzieci z różnymi niepełnosprawnościami. Pełnomocnik napisał o lekceważeniu pracowników oraz brak partnerskiej współpracy ze strony dyrekcji przedszkola. Padł nawet zarzut o „*zamordystycznym*” podejściu dyrekcji do nauczycieli przedszkolnych, braku wysłuchania ich w racjonalny sposób i przyjęcia uwag co do funkcjonowania placówki. Na końcu zarzucono również nierówne traktowanie pracowników co miało się przejawiać

w nierównym rozdzielaniu obowiązków i przywilejów pracownikom, nie według ich kompetencji i zasług a wedle „*subiektywnie pojmowanej lojalności*”. Został podany konkretny przykład w postaci płatnych dodatkowo godzin pracy pedagoga specjalnego, gdzie przyznane godziny mają być wykonywane wyłącznie przez wybrane przez Skarżoną nauczycielki współorganizujące kształcenie integracyjne a reszta ma wykonywać tę pracę za darmo w ramach stałego wynagrodzenia.

Z kilku przyczyn termin rozpoznania skargi był dwukrotnie przedłużany. Ostatecznie Rada Miejska w Brzesku wyznaczyła koniec lutego 2026 r. jako ostateczny termin rozpoznania skargi. W tym czasie, sprawa była przedmiotem obrad Komisji Skarg, Wniosków i Petycji tejże Rady. Na żadne z posiedzeń, pomimo zaproszenia nie stawiał się pełnomocnik strony skarżącej.

Stawiła się natomiast dwukrotnie skarżona Dyrektorka Publicznego Przedszkola nr 10 w Brzesku, która złożyła obszernie wyjaśnienia oraz przedłożyła dokumentację w sprawie. Na nią złożyły się przede wszystkim dokumenty techniczne w postaci protokołów z kontroli infrastruktury technicznej, sanitarnej czy protokoły z kontroli powakacyjnych. Wszystkie one poświadczają pomyślny przebieg przeglądów i kontroli w zakresie przygotowania przedszkola do realizacji swoich zadań. W swobodnej ustnej wypowiedzi Skarżona podkreśliła, że Radni – Członkowie Komisji Oświaty regularnie odwiedzają placówki oświatowe, w tym to przedszkole, w którym panujące warunki uznawali za bardzo dobre. W dalszej części wyjaśniła, że wszystkie decyzje dotyczące organizacji pracy oddziałów zostały podjęte w celu zapewnienia bezpieczeństwa i optymalnych warunków rozwoju wszystkich dzieci, zaś liczba opiekunów w stosunku do faktycznej obecności dzieci pozwala na komfortową i bezpieczną pracę w oddziałach. Tym samym zaprzeczyła głównym zarzutom skargi. Odniosła się także to zarzutów lekceważenia nauczycieli przedszkolnych, i braku partnerskiej współpracy. Wyraziła zaskoczenie taką oceną i oświadczyła, że stara się wszystkich traktować równo, po partnersku i jest gotowa do współpracy. Co do organizacji zajęć w oddziałach stwierdziła, że do placówki kierowane są dzieci o różnorodnych potrzebach rozwojowych, wymagają indywidualnego podejścia oraz specjalistycznych metod pracy, a wszystkie dzieci są przyjmowane za zgodą rodziców zaś nauczyciele są świadomi integracyjnego charakteru oddziałów. W stosunku do pracowników przedszkola nie stosowano środków dyscyplinujących. Upomnienia były zaledwie ustne, bez wpisywania do akt.

Należy podkreślić, że rada jako organ stanowiący gminy nie posiada kompetencji ani właściwości rzeczowej do rozpoznawania skargi w kwestiach pracowniczych i tych działań skarżonych, które mogą nosić znamiona mobbingu lub dyskryminacji w pracy. Takie delikty prawa pracy zostały zdefiniowane i określone w Kodeksie pracy. Ich ocena jest zarezerwowana przede wszystkim kognicji sądów powszechnych (istnieją także często procedury wewnętrzne zakładowe oraz pewne kompetencje zostały przyznane inspekcjom pracy). Pism wpływających do rad gmin dotyczących tej materii nie przekazuje się sądom, gdyż takie skargi nie zastępują

pozwów. Dlatego Rada Miejska w Brzesku musi stwierdzić swoją niewłaściwość rzeczową i kompetencyjną w tym zakresie. Nie ma znaczenia ocena tych zarzutów przez poszczególnych Radnych czy samą Radę lub Komisję Skarg, Wniosków i Petycji.

Dla przykładu, Wojewoda Mazowiecki w rozstrzygnięciu nadzorczym znak: WNP-O.4131.3.2020 z 11 marca 2020 r. stwierdził nieważność uchwały Rady Gminy Gołymin, która merytorycznie rozstrzygnęła skargę w zakresie mobbingu kierownika tamtejszego ośrodka pomocy społecznej. Wojewoda kategorycznie i jednoznacznie stwierdził, że Rada przekroczyła swoje uprawnienia i weszła w kompetencję sądu powszechnego czym naruszyła m.in. art. 7 Konstytucji RP, a więc zasadę legalizmu tj. działania w ramach i na podstawie przepisów prawa. Rada nie może zastępować sądu. Dlatego, obojętnie od oceny przedłożonej skargi, złożonych ustnie i pisemnie przez samą Skarżoną wyjaśnień, zgromadzoną dokumentację, Rada Miejska w Brzesku jest organem niewłaściwym w przedmiocie tej części skargi i tych zarzutów, które mogą nosić znamiona mobbingu, dyskryminacji w pracy, tudzież innego podobnego deliktu pracowniczego.

Co do pozostałych zarzutów – tych organizacyjnych oraz związanych z bezpieczeństwem w placówce przedszkolnej Komisja Skarg, Wniosków i Petycji oceniła, że są bezzasadne. Przedszkole jest bezpieczne, organizacyjnie sprawne, budynek przechodzi stosowne kontrole pozytywnie, nie są naruszane przepisy fitosanitarne czy budowlane. Nie zostały wykazane w żaden sposób, by działania Skarżonej miały takie bezpieczeństwo obniżać. W tym stanie rzeczy, skarga nie jest zasadna. Rada nie dopatrzyła się w działalności Dyrektorki i jednostki Jej podległej nieprawidłowości. Pełnomocnik Skarżącej ani sama Skarżąca nie wykazali i nie dostarczyli Radzie, w sposób dostateczny, argumentów, aby ta mogła przyjąć odmienną ocenę.